

Pasaje din MANA

9 noembrie

Mat. 26:41:

41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

Marcu 7:21-23:

21 Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,
22 furtișagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău,

hula, trufia, nebunia.

23 Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru și spurcă pe om.”

Rom. 6:12-22:

12 Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui.

13 Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiuirii, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.

14 Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.

15 Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum.

16 Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?

17 Dar mulțumiri fie aduse lui

Dumnezeu, pentru că, după ce ați fost robi ai păcatului, ați ascultat acum din inimă de dreptarul învățăturii pe care ați primit-o.

18 Și prin chiar faptul că ați fost izbăviți de sub păcat, v-ați făcut robi ai neprihănirii.

19 Vorbesc omenește, din pricina neputinței firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularele voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvârșeați fărădelegea, tot așa acum trebuie să vă faceți mădularele

voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră!

20 Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de neprihănire.

21 Și ce roade aduceați atunci? Roade de care acum vă este rușine, pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea.

22 Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică.

Rom. 7:14-25:

14 Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească, dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.

15 Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc.

16 Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună.

17 Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.

18 Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.

19 Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!

20 Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.

21 Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.

22 Fiindcă după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu,

23 dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care

este în mădularele mele.

24 O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...

25 Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc Legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului.

Rom. 8:1-13:

1 Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc

după îndemnurile firii
pământești, ci după îndemnurile
Duhului.

2 În adevăr, legea Duhului de
viață în Hristos Isus m-a izbăvit
de legea păcatului și a morții.

3 Căci — lucru cu neputință Legii,
întrucât firea pământească o
facea fără putere — Dumnezeu a
osândit păcatul în firea
pământească, trimițând, din
pricina păcatului, pe Însuși Fiul
Său într-o fire asemănătoare cu
a păcatului,

4 pentru ca porunca Legii să fie
împlinită în noi, care trăim nu

după îndemnurile firii
pământești, ci după îndemnurile
Duhului.

5 În adevăr, cei ce trăiesc după
îndemnurile firii pământești
umblă după lucrurile firii
pământești, pe când cei ce
trăiesc după îndemnurile Duhului
umblă după lucrurile Duhului.

6 Și umblarea după lucrurile firii
pământești este moarte, pe când
umblarea după lucrurile Duhului
este viață și pace.

7 Fiindcă umblarea după
lucrurile firii pământești este
vrăjmășie împotriva lui

Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.

8 Deci cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu.

9 Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.

10 Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănirii.

11 Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

12 Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei.

13 Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri, dar, dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.

Rom. 13:11-14:

11 Și aceasta cu atât mai mult,

cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn, căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.

12 Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua. Să ne dezbrăcăm dar de faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

13 Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă,

14 ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-

i treziți poftele.

1 Pet. 2:11:

11 Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul.

1 Cor. 2:9:

9 Dar, după cum este scris:

„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

Efes. 5:3-5:

3 Curvia sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți.

4 Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase, ci mai degrabă cuvinte de mulțumire.

5 Căci știți bine că niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

Col. 3:5:

5 De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli.

Iac. 3:14-16:

14 Dar, dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului.

15 Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească, drăcească.

16 Căci, acolo unde este pizmă

și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele.

Gal. 5:16:

16 Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftetele firii pământești.